raunir Hólshrepps í þessa átt virðist hafa orðið árangurslitlar, verður þó upphæð styrksins eigi vefengd eptir því sem fram er komið í málinu. En þar sem nokkur hluti styrksins eða 116 kr., stafar frá árunum 1882 og 1883, eptir því sem talið er í reikningi þeim frá Hólshreppi, er málinu fylgir, og hreppsnefndin þar eigi tilkynnti hreppsnefnd Nauteyrarhrepps um styrkveitinguna fyr en með brjefi 26. febr. 1884, og hefur þó engar ástæður fært til, er rjettlæti þennan drátt, þá álít jeg rjett að taka til greina kröfu Nauteyrarhrepps um að hann þurfi eigi að endurgjalda þann hluta styrksins, er veittur hefur verið árin 1882 og 1883 eptir reikningnum eða 116 kr. 39 20. febr.

Er því úrskurði yðar, er að ofan er nefndur, breytt þannig, að Nauteyrarhreppi beri að endurgjalda Hólshreppi 100 kr. af sveitarstyrk veittum Friðriki Ólafssyni til þess er hann 1885 var fluttur á sveit sína, og skal þjónustusamlega skorað á yður að leggja fyrir hreppsnefnd Nauteyrarhrepps að greiða endurgjald þetta af hendi tafarlaust.

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu* **um endurgjald á sveitarstyrk.** — Með þóknanlegu brjefi dags. 6. þ. m. hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað brjef sýslumannsins í Kjósar- og Gullbringusýslu, dags. 25. f. m., og þar með fylgjandi erindi hreppsnefndarinnar í Seltjarnarneshreppi, dags. 28. des. f. á., þarsem áfrýjað er til mín úrskurði yðar, dags. 29. okt. f. á., er skyldar tjeðan hrepp til að greiða Gnúpverjahreppi í Árnessýslu 508 kr. 76 a., sem endurgjald á sveitarstyrk veittum þar á árunum 1875—1886 fráskilinni konu Guðlaugu Guðmundsdóttur, sem viðurkennd er sveitlæg í Seltjarnarneshreppi. Sömuleiðis fylgdu nefndu brjefi yðar eldri skjöl málsins 25 að tölu. 40 20. febr.

Samkvæmt skjölum máls þessa hefur ofannefnd Guðlaug Guðmundsdóttir þegið styrk af fátækrafje Gnúpverjahrepps á árunum 1875—85 eða til fardaga 1885 að upphæð 448 kr. 76 a. Fardagaárið 1885—86 var henni lagt, eins og nokkur árin á undan hafði átt sjer stað, 5 fiskar um vikuna eða í peningum 75 kr. 40 a, og 1886—87 sömuleiðis 5 fiskar á viku eða 74 kr. 10 a.

Þjer hafið nú, herra amtmaður, álitið, að Gnúpverjahreppi bæri að endurgjalda fyrstnefnda upphæð, 448 kr. 76 a., og auk þess sem meðgjöf með Guðlaugu árið 1885—86 60 kr., en þá upphæð kvaðst hreppsnefnd Seltjarnarneshrepps í brjefi hennar til hreppsnefndarinnar í Gnúpverjahreppi, dags.5.desbr. 1885 hafa »ákveðið að leggja» Guðlaugu fardagaárið 1885—86, en fyrir árið 1886—87 skyldi Gnúpverjahreppur að áliti yðar ekkert endurgjald fá, með því að hann hefði eigi þrátt fyrir áskorun Seltjarnarneshrepps flutt Guðlaugu þangað vorið 1886 og vanrækt að sanna með læknisvottorði, að hún ekki hafi verið flutningsfær fyr en vorið 1887, þegar hún var flutt á hrepp sinn.

Jeg get ekki verið yður samdóma í úrslitum þeim, er málið þannig hefur fengið hjá yður. Í fyrsta lagi er það, að það sjest ekki neinn vottur þess í málinu, að hreppsnefnd Gnúpverjahrepps hafi, þó Guðlaug væri farin að þiggja af sveit, gjört sjer far um að grennslast eptir, hver væri framfærsluhreppur hennar, til þess að geta tilkynnt honum um styrkveitingarnar, fyr en 24. maí 1883 að sýslumaður sjest hafa hafa haldið próf yfir Guðlaugu um verustaði hennar þangað til, en það sjest eigi hvenær hreppsnefndin hefur beiðst prófs þessa af sýslumanni. Þessi nærfellt 6 ára langi dráttur á að gjöra

40 skyldu sína til þess að framfærsluhreppurinn fengi vitneskju um hinn veitta styrk, og
20. febr. gæti haft hönd í bagga með um ráðstöfun Guðlaugar, hlýtur að hafa þá afleiðingu, að Gnúpverjahreppur missi samkvæmt kröfu Seltjarnarneshrepps tilkall til endurgjalds á þeim hluta styrksins, er veittur var áður en þetta fyrsta fótmál, sveitfestisprófið, var stigið til að geta gjört framfærsluhreppnum aðvart. Reyndar varð enn nokkur dráttur á málinu eptir þetta, og framfærsluhreppurinn fjekk fyrst tilkynningu um styrkinn sumarið 1885, en sá dráttur verður eigi kenndur hreppsnefndinni í Gnúpverjahreppi.

Hvað þar næst snertir styrk þann, er Guðlaugu var veittur 1885—86, verð jeg að vísu að vera yður samdóma um, að viðurkenningin af hendi Seltjarnarneshrepps muni hafa komið of seint til þess að þurfalingur þessi, sem var kominn á sjötugsaldur, yrði fluttur það ár á sveit sína, enda mun þá og hafa verið búið að ráðstafa honum fyrir allt árið, en verði þetta álitið, virðist einnig Gnúpverjahreppur eiga heimtingu á endurgjaldi alls þess styrks, er hann hafði í tje látið eða 75 kr. 40 a., án tillits til þess hvað hreppsnefnd Seltjarnarneshrepps á áliðnu árinu »ákvað» að hún vildi leggja þurfalingnum. Fyrir árið 1886—87 virðist Gnúpverjahreppur einnig eiga tilkall til endurgjalds á meðgjöf með Guðlaugu, því að hreppsnefnd Seltjarnarneshrepps fór því alls eigi fram, að hún væri flutt það ár, en ljet það á hinn bóginn í ljósi í fyrnefndu brjefi 5. desbr. 1885, að hún (o: hreppsnefndin) mundi eigi framvegis (o: frá fardögum 1886) greiða meira meðlag með Guðlaugu en 60 kr. nema sannað væri með læknisvottorði, að hún væri ekki flutningsfær, og í brjefi 1. marz 1887 kvaðst sama hreppsnefnd heimta, að Guðlaug sje flutt á næsta vori, því hún greiði ekki meðlag með henni til Gnúpverjahrepps optar en þetta yfirstandandi ár. En endurgjald það, er Gnúpverjahreppur á heimting á fyrir 1886—87 verður þó, þar sem eigi hefur sannað verið, að Guðlaug hafi eigi verið flutningsfær það ár eigi sett hærra en 60 kr., eins og Seltjarnarneshreppur hefur samþykkt að leggja henni í Gnúpverjahreppi þetta ár.

Samkvæmt framangreindu skal úrskurði yðar í máli þessu breytt á þá leið, að Gnúpverjahreppur skal eigi eiga tilkall til endurgjalds á styrk þeim, er veittur hefur verið ofannefndri Guðlaugu Guðmundsdóttur til fardaga 1882. Aptur á móti endurgjaldi Seltjarnarneshreppur honum fyrir fardagaárið 1882—83: 2 kr. 80 a. (2 vikna meðlag)

fyrir fardagaárið	1883—84	74 kr.	10 a.
— ——	1884—85	80 —	60 —
— ——	1885—86	75 —	40 —
— ——	1886—87	60 —	» —
	Alls	292 —	90 —

og skal jeg þjónustusamlega skora á yður að hlutast til um, að hreppsnefnd Seltjarnarneshrepps greiði Gnúpverjahreppi tafarlaust þessa upphæð, að svo miklu leyti sem það ekki þegar er gjört.

41 **Brjef landshöfðingja** *til stiptsyfirvaldanna* **um uppbót prestakalls.** — Eins og
23. febr. hinum heiðruðu stiptsyfirvöldum er kunnugt, hefur Fjarðar prestakalli í Mjóafirði verið útlagðar jarðir frá Valþjófsstaðar- og Ásprestaköllum, samkvæmt ráðgjafabrjefi 3. júní 1887, upp í 500 kr. af 800 kr. tillaginu til brauðsins úr landssjóði. Nú hefur presturinn að Firði, sjera Þorsteinn Halldórsson með brjefi 28. nóvbr. f. á. farið þess á leit